

Sygn. akt II AKz 293/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 września 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Andrzej Olszewski (spr.)

Sędziowie: SA Stanisław Kucharczyk

SO del. do SA Maciej Kawalko

Protokolant: st. sekr. sądowy Anita Jagielska

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Jerzego Masierowskiego

po rozpoznaniu w sprawie **D. W. (1)**

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 2 lipca 2014 r., sygn. akt III K 102/14

w przedmiocie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego

na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanawia:

1. zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy,
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. kwotę 147, 60 zł (sto czterdzieści siedem 60/100 złotych) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 27 stycznia 2014r., skazany D. W. (1) wystąpił o wydane wyroku łącznego i połączenie kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami: III K 247/10 Sądu Okręgowego w Szczecinie i VII K 343/09 Sądu Rejonowego w Białogardzie, Zamiejscowy Wydział Karny w Świdwinie.

Po rozpoznaniu wniosku, Sąd Okręgowy w Szczecinie, postanowieniem z dnia 2 lipca 2014 r. umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec stwierdzenia, iż brak jest podstaw do jego wydania.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł skazany podnosząc, iż nie jest osobą biegłą w prawie i nie wie jakie wyroki podlegają łączeniu, dlatego też wnosi o wydanie wyroku łącznego z wyroków, a mianowicie III K 247/10 Sądu Okręgowego w Szczecinie i VII K 343/09 Sądu Rejonowego w Białogardzie, Zamiejscowy Wydział Karny w Świdwinie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego okazało się bezzasadne.

Zgodnie z przepisami kodeksu postępowania karnego, wyrok łączny można wydać jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. Przesłanki materialnoprawne orzeczenia kary łącznej zostały określone w przepisach kodeksu karnego - art. 85 kk i następne. W myśl tego przepisu, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby

nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy należy stwierdzić, że wydanie wyroku łącznego jest możliwe w stosunku do spraw nawet prawomocnie osądzonych, ale może obejmować tylko te czyny, które zostały popełnione przed wydaniem pierwszego, chociażby nieprawomocnego wyroku.

Analiza dat popełnienia czynów przez D. W. (1) i wyroków osądzających poszczególne z nich, prowadzi do wniosku, iż nie zostały spełnione przesłanki do wydania wyroku łącznego. Dokładnie bowiem, jak wykazał to Sąd Okręgowy, kolejnego przestępstwa skarżący dopuścił się po osądzeniu wcześniej przez niego popełnionych. Taka konfiguracja dat popełnienia przestępstw i wyroków uniemożliwia zaś wydanie wyroku łącznego.

Tym samym należy potwierdzić stanowisko sądu I instancji, iż brak jest podstaw do wydania wyroku łącznego.

W tej też sytuacji, Sąd Apelacyjny postanowił, jak na wstępie.

O kosztach obrony udzielonej z urzędu, Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie § 14 pkt 5 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U 02.163.1348 z późn. zm.).